

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sutkinja, Milene Vukelić Margan, predsjednice vijeća, Ingrid Bučković, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Helene Vlahov Kozomara, članice vijeća, u građansko pravnoj stvari tužiteljice [redacted] koju zastupa punomoćnica Irena Blauhorn, odvjetnica iz Karlovca, protiv tuženika OTP banka d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, koju zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Žurić i Partneri d.o.o., Zagreb, Savska cesta 32, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Karlovcu, poslovni broj P-464/2019-15 od 9. prosinca 2020., u sjednici održanoj 21. veljače 2024.,

presudio je

Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Karlovcu, poslovni broj P-464/2019-15 od 9. prosinca 2020.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda u točki I. izreke naloženo je tuženiku da isplati tužiteljici na ime preplaćenih kamata po kreditu podignutom u CHF iznos od 8.690,45 kn i na ime preplaćenog tečaja u CHF iznos od 22.196,48 kn, sve sa zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose preplate do isplate, te na ime razlike pogrešno obračunate glavnice iznos od 944,28 kn sa zateznim kamatama od 1.

listopada 2015. do isplate, kao i da joj naknadi parnični trošak u iznosu od 11.693,00 kn sa zateznim kamatama od 9. prosinca 2020. do isplate. Točkom II. izreke utvrđeno je da ne postoji potraživanje tuženika prema tužiteljici u iznosu 11.000,00 kn uvećano za zatezne kamate tekuće od 11. prosinca 2016. do isplate.

2. Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženik, iz svih žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 11/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., dalje: ZPP), s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev, uz naknadu troškova postupka tuženiku, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatu iznosa od 8.690,45 kn s pripadajućim zateznim kamatama s osnove preplaćenih iznosa po osnovi ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi na temelju jednostrane odluke tuženika te isplatu iznosa od 22.196,48 kn s pripadajućim zateznim kamatama s osnove preplaćenih iznosa po osnovi ništetne valutne klauzule u švicarskim francima (CHF).

5.1. Tuženik je tijekom postupka istaknuo prigovor radi prijemoja tražbine tužiteljice sa tražbinom tuženika u iznosu od 11.000,00 kn sa pripadajućim zateznim kamatama, s osnove povrata preplate isplaćene tužiteljici u postupku konverzije kredita.

6. Donošenjem pobijane presude nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 8. ZPP-a na koju se žalbom poziva tuženik, budući da je suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud utvrdio odlučne činjenice na temelju savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza kako zasebno tako i u njihovoj ukupnosti u skladu s čl. 8. ZPP-a.

7. Pazeći po službenoj dužnosti na temelju čl. 365. st. 2. ZPP-a na postojanje bitnih procesnih povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 11. 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud je utvrdio da u postupku pred prvostupanjskim sudom i donošenjem pobijane presude nije počinjena nijedna od tih procesnih povreda.

8. Među strankama nije sporno da su tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor sklopili Ugovor o kreditu od 17. veljače 2005. radi kupnje stana, kojim je ugovorena glavnica kredita u iznosu od 30.348,66 CHF u protuvrijednosti kuna prema prodajnom tečaju za CHF važećem na dan korištenja kredita, a koji je na dan isplate kredita 3. ožujka 2005. iznosio 4,878294 HRK/CHF, da se tužiteljica obvezala platiti kredit kroz 179 jednakih mjesečnih anuiteta u iznosu od 241,25 CHF i jednog preostalog anuiteta u iznosu od 240,47 CHF, koji dospijevaju u pravilu deseti dan u mjesecu, da je ugovorena kamatna stopa od 4,99% godišnje, s time da je ona promjenljiva, da je 30. rujna 2015. kredit konvertiran te da je tužiteljica kredit otplatila u cijelosti.

9. Nadalje, nesporno je među strankama da je tuženik za trajanja otplate kredita mijenjao ugovorenu kamatnu stopu, kao i da se mijenjao tečaj CHF u odnosu na kunu, a što je dovelo do izmjene mjesečnih anuiteta.

10. Sporna je ništetnost ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi na temelju jednostrane odluke tuženika i valutne klauzule, kao i da li tužiteljci s obzirom na izvršenu konverziju kredita pripada pravo na povrat preplaćenih iznosa po osnovi ništetnih ugovornih odredbi.

11. Prvostupanjski sud, cijeneći da je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u postupku radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača utvrđeno da je ovdje tuženik u razdoblju od 1. rujna 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, tako što je koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, kao i na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima, pozivom na čl. 138.a u vezi s čl. 131. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07., 125/07., 79/09., 89/09., 75/09., 133/09., 78/12., 56/13., 41/14., dalje: ZZP/07) odnosno čl. 118. u vezi s čl. 106. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 41/14., dalje: ZZP/14) i čl. 502.c ZPP-a imajući u vidu da je u ovom postupku vezan pravnim utvrđenjima iz pravomoćne presude donesene u kolektivnom sporu s obzirom da je predmetni ugovor o kreditu sklopljen u razdoblju na koje se odnosi pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, zauzima stav da su ugovorne odredbe predmetnog ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi na temelju jednostrane odluke tuženika i valutnoj klauzuli nepoštene i ništetne. Pri tome, pozivom na pravno shvaćanje izraženo u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-2233/19 od 10. lipnja 2020. i odluci Vrhovnoga suda Republike Hrvatske broj Rev-3142/18 zauzima stav da u ovom pojedinačnom postupku nije potrebno provoditi dokazni postupak u odnosu na ništetnost spornih ugovornih odredbi.

12. U odnosu na tuženikov prigovor nedostatka pravnog interesa tužiteljice za vođenje ovog spora s obzirom na sklopljeni ugovor o konverziji, prvostupanjski sud cijeneći da aneks ugovora predstavlja samo dodatak osnovnome ugovoru koji je i dalje na snazi u dijelovima koji nisu izmijenjeni, da ugovorena konverzija nije retroaktivna nego vrijedi od dana kada je provedena, da metodologija za izračun konverzije nije dio aneksa i da se primijenjena metodologija temelji na zakonskim odredbama o konverziji, pri čemu je u konverziji primijenjena nepoštena kamatna stopa iz euro kredita, da činjenica da je tzv. Zakon o konverziji imao obvezujući učinak samo prema bankama nije bitna u kontekstu prava potrošača na obeštećenje i nakon konverzije, da su nakon što su Visoki trgovački sud i Vrhovni sud konačno potvrdili da je ništetna i valutna klauzula CHF neutemeljene tvrdnje da su banke imale gubitke i da je konverzijom potrošačima vraćen preplaćeni novac te da nakon konverzije nema osnova za vraćanje novca potrošačima jer osnova za obeštećenje je kolektivna presuda, kao i da je osnova za obeštećenje kolektivna presuda i presuda Suda Europske unije broj C-118/17 utemeljena na Direktivi vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.; u daljnjem tekstu: Direktiva 93/13), s time da usporedba s euro kreditima nije odlučna, zauzima stav da potrošačima unatoč izvršenoj konverziji pripada pravo na sve preplaćene iznose zajedno s pripadajućim zateznim kamatama, a da konverzijom nisu dobili preplaćene kamate, niti preplaćeni tečaj, niti su konverzijom potrošačima isplaćene zatezne kamate na iznose preplaćenih anuiteta. Stoga, pozivom na pravno

shvaćanje iz odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. i Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020. zauzima stav da samo sklapanje dodatka o konverziji nije zapreka utvrđivanju ništetnosti osnovnog ugovora o kreditu, niti pojedinih njegovih odredbi, budući ništetnost nastupa po samom zakonu pa svaki korisnik kredita ima pravni interes tražiti utvrđenje ništetnosti pojedinih nepoštenih odredbi, kako bi temeljem toga ostvario svoja prava koja iz toga proizlaze.

13. Vezano za tuženikov prigovor zastare, prvostupanjski sud pozivom na čl. 241. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11, 78/15., 29/18., dalje: ZOO) zauzima stav da pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare i da zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Stoga, cijeneći da je kolektivni spor u odnosu na ništetnost ugovorne odredbe o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi pravomoćno okončan donošenjem presude Visokog trgovačkog suda Republike poslovni broj PŽ-7129/13 dana 13. lipnja 2014., a u odnosu na ništetnu valutnu klauzulu donošenjem presude Visokog trgovačkog suda Republike poslovni broj PŽ-6632/2017 dana 14. lipnja 2018., dok je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 6. lipnja 2019., zaključuje da prigovor zastare nije osnovan.

14. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva, prvostupanjski sud na temelju nalaza i mišljenja financijskog vještaka utvrđuje:

- da je tužiteljica po osnovi ništetne ugovorne odredbe o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi preplatila iznos od 8.782,83 kn, a po osnovi ništetne valutne klauzule iznos od 22.196,48 kn,
- da razlika između konvertirane glavnice u kunama i glavnice kakva bi bila da se preostala CHV glavnica pretvori u kunsku po početnom tečaju iznosi 944,28 kn,
- da je Sporazumom o korištenju preplate po konverziji utvrđena preplata u iznosu od 4.186,44 kn, koji iznos je tužiteljici priznat i vraćen u konverziji, a izvršenim uračunavanjem od strane vještaka na temelju čl. 171. i 172. ZOO-a izjednačen je sa iznosom zakonskih zateznih kamata na dan 15. siječanj 2010. i dijelom zateznih kamata do 15. veljače 2010. u iznosu od 48,18 kn.

15. Imajući u vidu prethodna utvrđenja prvostupanjski sud pozivom na čl. 1111.st.1.ZOO-a prihvaća tužbeni zahtjev za isplatu iznosa 8.782,83 kn na ime preplaćenih ugovornih kamata te iznosa od 22.196,48 kn na ime preplaćenog tečaja u CHF, sa zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose preplate od dana izvršene preplate do isplate na temelju čl. 1115. ZOO-a.

16. Tuženikov prigovor radi prijeboja prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan, cijeneći da je iznos preplate koji je utvrđen u konverziji i isplaćen tužiteljici na način da su istim podmirivani budući mjesečni anuiteti u omjeru od 50% provedenim financijskim vještačenjem uračunat u utuženo potraživanje sukladno čl. 171. i 172. ZOO-a te je za taj iznos tužiteljica konačno postavljenim zahtjevom umanjila svoje potraživanje.

17. Odluku o troškovima postupka prvostupanjski sud temelji na čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a pa tuženika obvezuje na naknadu troškova postupka tužiteljici u visini odmjerenoj prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne

novine" broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15., dalje: Tarifa), uz trošak vještačenja i sudskih pristojbi.

18. Suprotno žalbenim navodima tuženika, prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo kada je zaključio da su ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi na temelju jednostrane odluke tuženika i valutnoj klauzuli ništetne te da tužiteljici pripada pravo na restituciju preplaćenog iznosa na temelju ništetnih ugovornih odredbi.

19. Naime, imajući u vidu direktan učinak pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. donesene u sporu radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača sukladno čl. 502.c ZPP-a i čl. 118. ZZP/14, zbog čega je sud u pojedinačnim postupcima koje pokreću potrošači vezan za utvrđenja o ništetnosti spornih ugovornih odredbi u ugovorima o kreditu koje je tuženik sklapao sa potrošačima u razdoblju od 1. rujna 2004. do 31. prosinca 2008., kao što je predmetni, pri čemu tuženik nije pružio dokaza da su tužiteljici dane odgovarajuće obavijesti o spornim ugovornim odredbama prije sklapanja predmetnog ugovora o kreditu koje bi bile od utjecaja na određivanje njezine novčane obveze i da je unatoč takvoj obaviještenosti tužiteljica pristala na sklapanje tog ugovora, to je pravilan stav prvostupanjskog suda da je riječ o nepoštenim i ništetnim ugovornim odredbama. Sukladno Direktivi vijeća 93/13 nepoštenost ugovornih odredbi ima za posljedicu neobvezujući karakter tih odredbi za tužiteljicu kao potrošača od trenutka sklapanja ugovora (ex tunc) i ponovnu uspostavu ravnoteže između ugovornih strana odnosno ponovnu uspostavu činjenične i pravne situacije u kojoj bi tužiteljica kao potrošač bila da nepoštene i ništetne ugovorne odredbe nisu postojale. Stoga je pravilan stav prvostupanjskog suda da tužiteljici pripada pravo na povrat iznosa koje je preplatila po osnovi nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi.

20. Pri tome, suprotno žalbenim navodima tuženika, tužiteljici pripada pravo na povrat preplaćenih iznosa neovisno o izvršenoj konverziji, kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud.

21. Naime, konverzija kredita izvršena je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj 102/15, dalje: ZID ZPK) kojim je bankama naložena izmjena odredbi osnovnog ugovora te eventualno do tada sklopljenih dodataka, i to valute kredita, kamatne stope i iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita, te se između ugovornih strana postigne sporazum o konverziji iz čl. 19.s toč.6. ZID ZPK-a na način kako je to propisano tim zakonom. Glavni motiv i svrha tog zakona bila je da se položaj korisnika kredita u valuti CHF, kao potrošača izjednači s položajem u kojem bi bili da su koristili kredit denominiran u valuti EUR.

22. Odredbama ZID ZPK-a, a niti dodacima ugovora o kreditu sklopljenim na temelju tog zakona izriekom se ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa, niti se spominje način rješavanja eventualne ništetnosti ugovornih odredbi koje se tiču promjenjive kamate stope, a koja ništetnost je nastupila iz razloga što su banke bez prethodnog pregovaranja sa potrošačima kao korisnicima kredita jednostrano odnosno nepošteno mijenjale početno ugovorenu kamatnu stopu. Dodacima ugovora o kreditu uređuje se pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istih, dakle ne rješava se pitanje preplaćenih kamata u periodu koji je prethodio konverziji, a do koje pretplate je došlo nepoštenim postupanjem banaka odnosno primjenom ništetnih

ugovornih odredbi, dakle dodacima ugovora nije uređeno pitanje rješavanja posljedica ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi. Konverzija kredita u valuti CHF u kredit u valuti EUR izvršena na temelju ZID ZPK-a odnosi se isključivo na ugovorne obveze proizašle iz ugovora o kreditu, a ne i na izvanugovorne obveze stranaka kao što su restitucijski zahtjevi korisnika kredita s osnove ništetnih ugovornih odredbi.

23. S obzirom na prethodno navedeno, prama pravnom shvaćanju ovog suda korisnicima kredita unatoč sklopljenim dodacima ugovora kojima je izvršena konverzija pripada pravo na obeštećenje i potpunu restituciju kroz povrat svih neosnovano isplaćenih (preplaćenih) iznosa na temelju ništetnih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

24. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju sklapanjem Dodatka br.1. Ugovora o kreditu br. 72968/05 sa sporazumom o osiguranju zasnivanjem založnog prava kojim je izvršena konverzija predmetnog kredita, nije otklonjena posljedica ništetnosti spornih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi na temelju jednostrane odluke tuženika i valutne klauzule, a niti iz provedenih dokaza ne proizlazi da bi se tužiteljica dodatkom ugovora odrekla prava zahtijevati potpuno obeštećenje na temelju ništetnih ugovornih odredbi, a niti se u izračunu konverzije koji je prije sklapanja dodatka ugovora dostavljen tužiteljici spominje promjenjiva kamatna stopa kredita u valuti CHF niti je u tom izračunu izvršen obračun preplaćenog iznosa nastalog povećanjem početno ugovorene kamatne stope na temelju jednostrane odluke tuženika odnosno promjenama početnog tečaja CHF tijekom trajanja otplate kredita. Stoga, prema stavu ovog suda tužiteljici unatoč sklopljenom dodatku ugovora kojim je izvršena konverzija kredita ugovorenog u CHF u protuvrijednosti kuna u kredit u EUR u protuvrijednosti kuna, pripada pravo potraživati od tuženika vraćanje iznosa koji je tuženik stekao na temelju ništetnih ugovornih odredbi odnosno pravo na potpunu restituciju kroz povrat svih neosnovano isplaćenih (preplaćenih) iznosa s osnove ništetnih ugovornih odredbi iz osnovnog ugovora o kreditu.

25. Takvo pravno shvaćanje u skladu je i sa pravnim shvaćanjem Suda Europske unije izraženom u presudi od 14. ožujka 2019., Zsuzsanna Dunai protiv ERSTE Bank Hungary Zrt., C-118/17, ECLI:EU:C:2019:207, prema kojem potrošaču pripada pravo na potpuno obeštećenje tj. na uspostavu činjenično i pravno one situacije u kojoj bi se nalazio da nepoštena odredba nije postojala, a osobito pravo ostvariti povrat koristi koju je trgovac neopravdano stekao na njegovu štetu na temelju nepoštene i ništetne ugovorne odredbe. Pri tome, nije relevantno što je u tom predmet riječ o zakonskoj intervenciji na temelju sudskog utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe, a u konkretnom slučaju riječ je o izmjeni ugovora intervencijom stranaka, jer je ZID ZPK-a predviđena mogućnost potrošača da odbije sklapanje ponuđenog sporazuma o konverziji s obzirom na okolnosti u kojima je donesen taj zakonski propis i u kojima je vršena konverzija (stalni rast i nepredvidivost tečaja CHF te posljedično tome značajno povećanje iznosa mjesečnih anuiteta u odnosu na vrijeme sklapanja osnovnog ugovora o kreditu) bilo upitno da li je potrošač stvarno bio slobodan u izboru prihvatiti ili odbiti konverziju. Naime, jedina alternativa potrošaču bila je ostanak u ugovornom odnosu u kojem je njegova novčana obveza bila sve veća i nepredvidiva u odnosu na vrijeme sklapanja ugovora o kreditu s obzirom na kretanje tečaja CHF, a mnogi potrošači sklapali su dodatke ugovora upravo iz razloga spašavanja vlastite egzistencije.

26. Također, prethodno izraženo pravno shvaćanje ovog suda u skladu je i sa pravnim shvaćanjem suda EU izraženom u presudi od 9. srpnja 2020., XZ protiv Ibercaja Banco, SA, C-452/18, ECLI:EU:C:2020:536, prema kojem nepoštene odredbe ugovora koji je trgovac sklopio s potrošačem nisu obvezujuće za potrošača i uzima se kao da nikada nisu postojale te nemaju učinak prema potrošaču. Posljedično tome iste se izuzimaju od primjene osim ako potrošač na temelju slobodnog i informiranog pristanka izjavi da se protivi isključenju njihove primjene i učinaka koji bi mogli za njega proizaći iz nepoštenih odredbi ugovora, što u konkretnom slučaju nije utvrđeno.

27. S obzirom na utvrđenu djelomičnu ništetnost predmetnog ugovora o kreditu, tužiteljici pozivom na čl. 323. st. 1. i čl. 1111. ZOO-a pripada pravo na povrat onoga što je isplatila na temelju ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi na temelju jednostrane odluke tuženika i valutne klauzule u CHF, kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud.

28. Stoga je prvostupanjski sud, pravilno primijenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev u cijelosti i obvezao tuženika na isplatu preplaćenih iznosa tužiteljici s pripadajućim zateznim kamatama.

29. Također, suprotno žalbenim navodima, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda o neosnovanosti prigovora radi prijeboja.

30. Naime, nije u pravu tuženik kada tvrdi da je prihvaćanjem tužbenog zahtjeva tužiteljici izvršena dvostruka isplata utvrđenog iznosa preplate u konverziji od 4.186,44 kn. Naime, nije sporno da je taj iznos tužiteljici isplaćen kroz podmirenje anuiteta dospjelih nakon izvršene konverzije u omjeru od 50%. Međutim, provedenim financijskim vještačenjem utvrđeni iznos preplate utvrđen u konverziji od 4.186,44 kn prema pravilima o uračunavanju ispunjenja iz čl. 171. i 172. ZOO-a pravilno uračunat je u preplaćeni iznos po osnovi ništetnih ugovornih odredbi i to u tužiteljici pripadajuće obračunate dospjele zatezne kamate na pojedine mjesečne iznose preplate po osnovi ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi (koji mjesečni iznosi su dospijevali od 12. veljače 2007. do 15. veljače 2010.) te u obračunate dospjele obračunate zatezne kamate na pojedine mjesečne iznose preplate po osnovi ništetne valutne klauzule (koji mjesečni iznosi su dospijevali od 11. listopada 2008. do 15. siječnja 2010.), za razdoblje od dospijea svakog pojedinog mjesečnog iznosa do 24. lipnja 2020. (dan izrade nalaza i mišljenja vještaka), kako je to pravilno prvostupanjski sud utvrdio na temelju nalaza i mišljenja vještaka, u skladu sa čime je tužiteljica i postavila konačni tužbeni zahtjev kojim obračunate zatezne kamate ne potražuje pa joj iste suprotno žalbenim navodima pobijanom presudom nisu niti dosuđene. Stoga se tuženik žalbom neosnovano poziva na pogrešnu primjenu materijalnog prava iz čl. 1113. ZOO-a kojom je propisano pravo osobe koja je dva puta platila isti dug zahtijevati povrat po pravilima stečenog bez osnove, budući da tužiteljici nije izvršena dvostruka isplata preplate utvrđene u konverziji.

31. Odluka o troškovima postupka donesena je pravilnom primjenom materijalnog prava iz čl. 154. st. 1. ZPP-a s obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela u parnici, visinu kojih troškova je prvostupanjski sud ispravno odmjerio u skladu s čl. 155. ZPP-a i Tarifom.

32. Iz navedenih razloga, valjalo je primjenom čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu, kao u izreci.

U Rijeci 21. veljače 2024.

Predsjednica vijeća

Milena Vukelić-Margan

Dokument je elektroni ki potpisan:

Milena Vukeli -Margan

Vrijeme potpisivanja:

08-03-2024

12:56:12

DN:

C=HR

O= UPANUSKI SUD U RIJECI

2.5.4.97=#0C1156415448522D3232383833313234353030

OU=Signature

S=Vukeli -Margan

G=Milena

CN=Milena Vukeli -Margan